

luân SÔNG NÚI CÙNG NGƯỜI hoán THƠM NGÁT THƠ

Sông Núi Cùng Người Thơm Ngát Thơ
Luân Hoán
bìa phác họa LH từ :
Đinh Cường và Trịnh Cung
Lê Hân trình bày
Thơ xuất bản năm 2002

Rằm Tháng Tư Âm Lịch

*gợi chị Lê Thị Kim Anh và em Lê Hân...
để nhớ rằm tháng tư, ngày giỗ má chúng ta*

nằm im dưới ánh trăng mù
nghe trong hương gió điệu ru đầu đời
lơ mơ thả gót rong chơi
gặp bàn tay mẹ xoa đầu, à ơi...

chùm ca dao trái xanh trời
chở tôi bay bổng một đời cùng thơ
lòng nôỉ lòng vông ngày thơ
lót bằng lòng mẹ bây giờ còn thơm

đời tôi chưa biết ổ rom
chỉ ngấm hương ổ tình thơm mầu từ
mẹ đi biệt giữa tháng tư
vàng trăng tròn lấm, hình như tròn hoài

tôi nhìn rõ lấm hai vai
mẹ xuôi trong chiếc quan tài bình an
nhớ như in, nhớ rõ ràng
tôi im lặng đứng cạnh bàn khói hương

tôi không là đứa bình thường
mắt không có lệ lòng vươn trần nhà
tôi đi tôi đứng như là
những cánh hoa huệ nở ra âm thầm

ngâm câu kinh Phật trong lòng
hóa ra tôi khóc bằng dòng khói hương
mẹ tôi chừ ở mười phương ?
không đâu, mẹ vẫn ngồi đầu giường tôi

câu thơ tôi ngắt tình đời
chỉ nhờ hơi ấm mẹ tôi thổi vào
mẹ không biến thành ngôi sao
mẹ là tất cả dòng thơ tôi trồng

già nửa đời tôi lưu vong
rằm tháng tư vẫn chờ trăng xứ người
nằm im đắp ánh trăng mù
nguồn ca dao cũ từ từ mở ra

Em Và Thơ

1.

chỉ cần chạm nhẹ vào ta
là em có thể
        nhặt ra thơ tình
sợi thơ vụn vặt linh tinh
nhưng thừa sức để trời mình với nhau

2.

em yêu
        đâu chỉ làm thơ
vì em đâu chỉ
        vu vơ qua đường
em là
        tất cả nguồn hương
nằm trong
        những đốt xương sườn
        thi nhân

3.

lót triệu ngọn lục bát tình
em nằm,
        xuân sắc mới tinh
        muôn đời
yên tâm, phơi phới rong chơi
trái tim đã có
        đúng nơi đi về

4.

em đi tay đánh muọt mà
làm bao nhiêu bụi tà tà bay theo
thơ đời vốn rất trong veo
bỗng dung trôi nổi bọt bèo nhớ nhung

5.

mỗi khi mở nước gội đầu
hình như em lượm được câu thơ tình
bởi đi khắp cõi u, minh
lòng ta tìm nụ xinh xinh bám vào

6.

trời sinh em,
trời sinh thơ
nếu không chẳng biết
phải thờ em đâu
trái tim dù rất là sâu
chắc gì em được ở lâu đời đời

Bệnh Rình Sắc Hương

lỡ tay trồng ngọn thơ tình
một đời đành phải rập rình sắc hương

rình sợi mưa gọi sau vườn
rình dòng nắng rủ lên đường cỏ hoa
rình lọn mây níu nóc nhà
rình gió vô lễ vén tà áo ai
rình vu vơ tiếng thở dài
rình nghiêm chỉnh thói hình hài em phơi
rình mặt đất, rình chân trời
rình con chim hót khơi khơi bình thường
rình con chó ngửi mùi hương
rình tôi vọc nước tắm trường thông dong...

câu thơ đâu đó phải lòng
hiện nguyên hình với ngàn năm tỏ tình
bỏ tôi vĩnh viễn làm thỉnh
bỏ tôi vĩnh viễn ẩn mình bên trong

dấu em thương, nhập chung dòng
bệnh rình hương sắc vẫn lòng vòng theo tôi

đờ đẫn
tay che
con-chim-thơ-đội-mộng
xoè cánh bay

gió rình trong nách lá cây
hồ đồ rơi trúng mình dây em mềm

hoảng hồn,
gió vãi hương lên
thanh xuân cỏ biếc hai bên tôi nằm
mon men
tôi ướm tay thăm
vô tình vương phải cái dằm nhớ nhung

Một Thời Hò Hẹn Ngã Ba

một thời mê những ngã ba
xóm đêm lấp ló con ma yêu đời
hẻm buồn bước vấp lá rơi
chòm sao vô ý rớt lời thở ra
con đom đóm ngậm mùi hoa
đội luôn giọng cải lương tà tà bay
bồn chồn nhìn xuống cổ tay
thời gian lạng quạng mới đây đã là...

chờ em, nhắm mắt ngã ba
vài đuôi mắt liếc dăm ra ngại ngùng
giả đò vung vẩy dãn thun
tìm con chim ngủ phoi sương đầu cành
và thăm hỏi những lá xanh
đến chưa đôi guốc long lanh mắt cười ?

chờ em thủ sẵn trong người
bài thơ mới viết còn tươi rói tình
chờ em xin phút rùng mình
cho bài thơ được hiển linh đời đời

Dặn Chùng

tôi đi vào cuối tháng tư
giường trắng mới trải bỗng dư chỗ nằm ?
tôi đi vào đầu tháng năm
giường trắng mới trải chỗ nằm bỗng dư ?

tôi đi bắt đắc...bây chừ
giường trắng em gác chân như mọi ngày ?
có nghe thấy dưới cánh tay
trái tim nóng hồi loay hoay thờ dài ?

giường trắng chảy lạnh nhánh vai
đùng quên vạt áo và hai lai quần
thơ đầy trong đó em cung
kéo mà đắp âm từng vùng cỏ hoa

ở đâu tôi vẫn như là...

Đi Theo

đi theo tay đánh đồng-xa
đi theo tà áo lật ra úp vào
đi theo đôi guốc làm cao
đi theo cái háy vãi bao nhiêu tình
đi theo cặp môi làm thính
đi theo tim đập rung rinh cả người

đi theo vợ vẫn vậy thôi
cảm ơn sắp đến cuối đời vẫn theo

Thiếu Nữ Trong Tranh:

Đình Cường

màu gói màu, sống thành thơ
có tinh, có huyết, có đời sống riêng
quây quần bên một ông tiên
cao tay ấn dựng thiên nhiên tuyệt vời
sắc màu hít thở rong chơi
hồn đông phương lộng lẫy đời tóc tơ
tinh khôi, gợi mở, hững hờ
suối hoa, khe trúc ướp thơ mượt mà
tượng hoa, hóa chẳng là hoa
hiển linh một khối nhân sinh ca hồng

Hồ Thành Đức

em chẳng chịt những sợi gân

thênh thang như suối như sông phiêu bồng
khai sinh từ cõi chân tâm
quí đời, kính Phật, yêu nồng nàn yêu
khai hoa giữa sáng ? hay chiều ?
giữ thời hưng thịnh ? tiêu điều ? - chả sao,
bởi hình tượng, sống - lúc nào
cũng đây chân mỹ là bào thai em
sắc nhan em chẳng là em
em là nhan sắc trái tim con người

Khánh Trường

búp gân tím, thối thịt hồng
mở bùng ngũ giác quan lồng lộn bay
trùng trùng đường nét bao vây
nhân sinh một kiếp múa may, sinh tồn
em từ giọt máu, lớn khôn
em từ bát ngát tâm hồn sáng trắng
em yêu, em thờ thặng bằng
không Chúa không Phật bon chen ghé vào
em là thực tế, chiêm bao
khởi từ nghệ thuật bước vào nhân gian

Nghiêu Đề

hình như em chẳng có xương
xuất thân từ cõi trầm hương mơ hồ
môi hờ hững ngậm sợi thơ
thân thơm dải lụa mắc vào hư không
mỏng manh vác cả tấm lòng
lạc quan thanh thần lòng vòng cuộc chơi
thế gian được mấy góc trời
để tay thánh chúa vẽ môi mắt tình
dấu từ đường nét hiển linh
nghìn năm em vẫn một mình khói sương

Nguyễn Khai

mượn thân thể ngựa phiêu bồng
đạp lên ngàn ngọn gió lồng, về đâu ?
vóc em, tăng năng đủ màu
đổi thay, hòa hợp nét sâu, nét vui
tượng hình nhật nguyệt lên ngôi

và em từ trái tim người bước ra
trang nghiêm, lãng mạn, kiêu sa
vói tay, tưởng ngộ, hoá ra nghìn trùng
em là một báu vật chung
hữu sinh vô diệt thờ cùng với thơ

Thái Tuấn

tưởng gần mà lại quá xa
rõ người mà lại là hoa, sống đời
ai là cha để em tôi
vói hồn dân tộc, mắt môi hữu tình
tay thân tâm thánh hiền linh
trầm hương ngát phút tạo hình em ra
tóc tơ là ngọn thướt tha
vành khăn trắng bọc sóng tà áo lơ
mơ hồ tôi mộng thấy tôi
sống trong Thi tượng một đời của em

Nhớ

nằm nghiêng
thừa cánh tay ôm
nằm giữa
thiếu cánh tay thơm, lạnh đùi
nằm sấp
bức rúc cả người
ngồi lên
chạm mỹ nhân ngồi chung quanh

Gặp

thừa bàn tay
thọc túi quần
gặp em
vấp ngọn núi sừng sững nghiêng
đứng kê bên lá-thuốc-tiên
sao nghe tâm bệnh
đảo điên hơn nhiều

Lót Tình Gối Tay

dắt em vào bụi hoa lài
bẻ lá lót ổ nằm dài làm thơ
ngó lên gặp sợi nắng tơ
vạch thơm kẻ lá ngu ngơ ngắm tình

vài nhành mây lấp ló nhìn
hai nhánh chân trái ấm mình cỏ thơm
tay theo ngọn bút lên dòng
thơ tia từng hạt vào lòng nguyệt thi
nghe trong khoảnh khắc xuân thì
ghé vai vịn vật chuyên đi nghìn trùng

lót tình dưới cánh tay xuân
cho nhan sắc thắm thơm lòng muôn năm
cảm ơn em ủ chỗ nằm
ổ thơ như vạt trắng rằm nỡn hương

Hứa

vài ba năm nữa đi tu
tụng kinh giải thoát tên tù tà tâm
em từ bi mở cõi âm
lông tay thả cọng hương trầm vái theo

lòng trần tục chột trong veo
quên sông
quên lạch
quên đèo
quên nương
chỉ xin được giữ mùi hương
để làm tấm thảm mùi phương phiêu bông
que đèo
qua lạch
qua sông
một lòng thanh thản như không có tình

em xinh
mặc kệ em xinh

vài ba năm nữa tụng kinh một mình
không thành tiên
cũng thành tình

Dùng Đợi Đen Xanh

bước hoa yêu điệu thướt tha
nhẹ như mây mỏng như là khói hương
thong dong em lướt qua đường
dòng dòng xe đứng mừi phương mắt vời

đuôi mành chợt lạc đến tôi
tay *volante* bỗng rớt bởi nguồn thơ
một giây linh hiển bất ngờ
thoạt nhìn ra thấy bên bờ chân tâm

nắng còn chết giữa hương trầm
lòng tôi coi bộ khó cầm xa hoa
xài luôn cái cội tim già
tán luôn mấy khoảnh thơ mà mướt thôi

đèn xanh, tôi quẹo theo đời
đầu hoa đã lạc chân trời còn thơm

bài thơ câu mắt câu còn
bệnh bông đầu óc vết son tuyết vời
nhờ em, tiếp tục yêu đời

Lơ Mơ Trong Lúc Ngủ Ngày

cái đầu, gồi mỗi cái tay
chập chờn lẫn lộn giữa ngày và đêm
đuối chân,
        đụng phải cái mền
vội co tay
        chạm cái-thêm-thịt-da

mơ hồ gió đây giọng ca
rụng nhằm nỗi nhớ nở ra bất ngờ
quờ tay tìm bút,
        lơ mơ
ngoài thêm mưa rỏ bài thơ trong lòng

Em Con Gái Người Dưng

trái lòng ngắm ảnh em tôi
nhánh mành vạt mắt níu đời ban hương
sợi môi chưa kịp biết buồn

xa lâu quá cái vạt giường thuở nọ
hương tre ngâm vẫn khẩn khít áp lưng
dòng kỷ niệm vẫn không ngừng lấp ló
mọc quanh tôi triệu con mắt thăm chừng

luồn dưới gối bàn tay tha thiết nhớ
chạm được gì dưới vuông chiếu trong tâm
đường mây cườm kết nẹp tre lên-nước
giữ hơi ai thuở nằm đợi phiêu bồng

nằm thật thẳng tự đo mình dài ngắn
thời gian làm dùn lại khối thịt da ?
càng co cụm càng đụng vào dĩ vãng
mỗi nhánh vạt giường mỗi nhánh xương ta

vẫn nhắm mắt làm thơ sao vẫn nợ
sợ tình ai bỏ sót giữa bàn tay
em yêu dấu, trên vạt giường thuở nọ
em lỡ uơm một nhánh lông mày

em yêu dấu, trên giường tình thuở nọ
thơ chưa thành đủ bọc vóc em nghiêng
ngoài hồn đặng kịp thời đôi mắt liếc
và tiếng-tình em sáng khoái vô biên

Thơ Tình Dán Ở Ngã Tư

cảm ơn phút cùng tình cờ ngó lại
đủ nuôi tình thom ngát đến hôm nay
sóng bụi đỏ chập chùng sau xe-ngựa
tưởng như chừng vẫn vói nắm bàn tay

chừ ta ở rất xa nơi em sống
chừ em nằm rất sát giấc mơ ta
trong trời đất có vô vàn khoảng cách
trong tình yêu thương nhớ xoá chia xa

có buổi tối ta nằm nghe ta hát
nhìn ra em đối mẹ ghé qua nhà
có buổi sáng ta thềm đi xe đạp
nhớ chiều theo hương áo thờ đôi tà

em có lượm giùm ta chùm gió mới
vừa thổi qua khe cửa sổ phòng em
nơi con muỗi than van xin giọt máu

nơi ta quì xin dâng tặng trái tim

em đã đốt giùm chưa bài thơ vụng ?
tình cho em một thuở chạy nhật trình
lòng ta trải bao lần trên mặt báo
lấp lại hoài nhưng bảo đảm mới tinh

em cũng gói vừa xong nguồn kỷ niệm ?
lót gói đầu hay chôn giữa ngã tư ?
năm tiếp tháng người nối người qua lại
tình nhập thân cho đời biết tương tư

em chọt khóc như ngày xưa đó hả ?
môi tím môi tiều giọt lệ qua đời
em đã cắt ta sâu vào da thịt
sao nửa chừng cay đắng đánh rơi ?

ta cứ hỏi ... và thật thà nói dối
khi soi gương ta vẫn nhận ra em
sau em đã khá nhiều người ghé lại
cũng như thơ cứ phiêu dạt bồng bềnh

em nhớ nhé, ra ngã tư giùm nhé
xách guốc lên cho chân đất tìm vai
từ ngón biếc em đi thơ ở lại
mặc ta đành tiếp tục mất cả hai...

Kỷ Niệm Một Con Đường

chắc đôi lúc em tình cờ tưởng nhớ
con đường xanh thao thức lá vuốt ve
con đường thơm hương bụi gió cặp kè
theo bèn gót hai bàn chân cánh vồ

em vẫn giấu vụng về sau vạt áo
cục đường phèn hay nửa trái me chua
ngón tay ngon lấp ló cứ chực thừa
cho em mượn vòng lưng làm chỗ bám

đường đến lớp không bằng đường lãng đãng
hai chiều dài mỗi phút mỗi so le
môi thì thâm lòng lắng lòng nghe
thỉnh thoảng vỡ vãi hạt cười e thẹn

vạt má ướt sau lưng chừng hực nắng

đốt rung rinh lớp vải áo trái anh
bánh xe chao, nón vải tóc khỏi vành
toàn thân thể ngàn mũi hôn rụng kín

chẳng phải lần đầu sao hoài lính quính
ờ thì ra, trăm bận vẫn đầu tiên
bốn mươi năm, chỉ một phút vô biên
mừng và chúc em vẫn còn đôi lúc...

Cầu Ao

cầu ao nhỏ em thông tay vọc nước
mười ngón hoa thả bắt lượng đời vui
sợi rong biếc bỏ bày mon men đến
chờ em cho được phép ngấm hơi người
em vốc nước sấm soi rồi buông thả
chùm nước trong thoang thoảng thở trầm hương
có phải mặt từ chỉ tay ban phát
hay từ tim, máu truyền đạt yêu thương

một đàn cá chen nhau nô nức lại
vài con chim đánh bạo xuống cầu ao
mây mây thổi cũng tạm rời chân gió
chỉ riêng tôi khờ khạo trái thơ chờ

ỏ tình lót vừa xong, em khuất gót
cầu ao nằm bịn rịn, gió ngu ngơ
tình không đậu, nhớ thương thơ vẫn nở
em có bao giờ chợt nhớ cái cầu ao ?

Tỏ Tình Tháng 9

chẳng ai dành đâu, một nửa kia
nửa lòng lỗ chỗ những tình bia
chắc em đùa vậy, nhưng đâu dám
mở tim ra đựng gió nghìn khuya

dẫu vẫn tôi, đầy những nhớ nhung
gối tình óng ánh sợi thanh xuân
mời em nằm thử lên ngôn ngữ
có chợt say mùi thơm dưới lưng

chẳng phải tôi thừa lãng mạn đâu
hình như chỉ mượn vạt lòng nhau

trồng cây thơ mới cho em bón
mật, nở gì hơn những hạt sấu ?

may mắn không chừng rất hữu duyên
tôi, em, ai tước đoạt đi quyền
nhớ nhung, mơ mộng riêng một cõi
hoán chuyển về đâu sương trước hiên ?

biển bí hiểm chẳng phải vì bát ngát
biển thông dong đâu phải bởi vô tâm
cùng trời đất biển nghìn thu ở lại
vói thanh xuân lãng mạn gói trong lòng

Biển Và Em

em ngồi duỗi chân dài trên bãi gió
mắt trôi xa theo nhan sắc ven trời
triệu đợt khói tự ngàn trùng vẫy gọi
tình trong em chợt dong cánh ra khơi

em chẳng thấy chẳng nghe gì nữa cả
điệp khúc buồn của sóng cũng vô ngôn
biển quá rộng , lòng em đâu có hẹp
tình giao tình vĩnh viễn sánh song song

em yêu nắng trước cả thời yêu biển
em yêu người trước cả thuở yêu em
người và nắng còn chên vênh ngọn tóc
biển và em không khoảng cách chung riêng

biển có lúc dịu hiền như em vậy
biển nhiều khi hung bạo giống như em
biển bí hiểm và lòng em đồng dạng
những trang thơ mở, buộc mộng mênh

cùng trời đất biển nghìn thu ở lại
cùng tình yêu em sóng đến vô biên
trên bãi gió cánh chân em nhốt lại
phút giây vừa gieo ngọn thơ tiên
biết làm thơ, em thêm được uy quyền

Thơ Tình Chao Đảo Một Thời

thử chưa hề yêu ai

tôi làm thơ tán gái
trong cặp sấn mười bài
ứng ngay giúp bè bạn

kip đến lúc yêu em
tay không hề động bút
hò hẹn ngày qua đêm
thơ không chen chân được

chợt đến thời chia tay
đi, về nương cốc rượu
thơ lẫn trong đắng cay
nằm im trong hồn rỗng

rồi ngày theo ngày qua
bình tâm, chồi kỷ niệm
nở nụ thơ thiết tha
chôn cuộc tình vĩnh viễn

Những Cuộc Tình Có Thật

đâu dám sánh như Phật
nhưng tâm vốn rất lành
đâu thể như cục đất
nhưng hiền hơn trời xanh

tôi xưa vốn hơi ngốc
bây giờ càng ngu ngơ
vô tư như cỏ tật
tăng trưởng thêm khù khờ

yêu ai, yêu đến chết
yêu ai, yêu chân tình
ai đây ? - là tất cả
người đẹp nguýt quanh mình

một giây hay một phút
một giờ hay một đời
sợi lông nheo người rớt
thành chiếc dằm trong tôi

một đời tôi sống với
một đời tôi thờ theo
những cuộc tình gió thoảng
những cuộc tình trong veo

Xem Tướng

dẫu không là thầy bói
thoáng nhìn em biết ngay
những gì trong môi ướn
những gì cuối chân mày
em không là thực nữ
cũng chẳng là giai nhân
mặt đường vẫn thêm thiệp
theo khép mở bước chân

em không là La Sát
chẳng Phù Thủy, Chôn Tinh
sao câu thơ dị ứng
bám vào em, hết linh

dẫu chưa gặp Quỷ Sứ
thoáng nhìn em biết ngay
địa ngục ta rơi xuống
lấp lánh sau lông mày

Yêu

yêu em lười biếng nói
yêu em ngần ngại cười
mỗi ngày một hao hụt
lượng máu đời tươi vui

chợt xa dần con cá
lặng lẽ trốn con chim
nhành cây thêm mấy lá
nhạt hương bàn tay tìm

yêu em ngồi lặng lẽ
bên mớ chữ dị thường
đổ ra tay xếp lại
những sợi buồn dễ thương

yêu em bước sè sè
quanh quẩn một con đường
nhớ nhung không mấy đoạn
mà đi hoài không cùng

yêu em lòng thánh thiện

thanh thoát một đời riêng
đêm đêm vùi hương gói
lắng theo đời nằm nghiêng

yêu em không thể nói
yêu em không dễ cười
thành tâm trong cuồng nhiệt
cúng dường hết tình tôi

Mấy Thời Lững Thững Theo Xuân

Hội An, 1945

áo cổ bẻ, quần giầy treo
chân đeo kiềng bạc, cổ đeo bùa vàng
gõ tay chị, chạy làng quảng
chân phải, chân trái hai bàn vấp nhau
chống tay, chùi cát lên đầu
đầu ngờ tóc sữa xanh màu đến nay
Cẩm Phô trộn nắng vào mây
gió mùa xuân lót gót giày tháng năm

Tiên Phước, 1949

chiều ba mươi, núi dẫn rừng
cành oản lá ướm, tạm ngừng trở hoa
gió giăng hơi đá thướt tha
nhót Tiên Châu giữa mướt mà mây rơi
vò đầu gói, ngó khơi khơi
mùa xuân sắp bước tới nơi mất rồi
từng giây, đất tiếp giáp trời
mẹ chưa về tới đứng , ngòi ngó quanh

Hòa Đa, 1953

sáng ra thấy mẹ mỉm cười
thấy cha hút thuốc rung đùi ngâm thơ
thấy xôi bánh ẩm bàn thờ
thấy con se sẻ bất ngờ vô hiên
thấy tôi coi bộ có duyên
giày quai rọ, bê rê nghiêng tóc bông
cả làng Liêm Lạc sạch bong
nắng tợ gió lùa lòng vòng ngọn tre

Đà Nẵng, 1960

chiều chiều luồn chợ Vườn Hoa
trôi theo Đồng Khánh bám tà áo bay
mắt hồng liệng cái ngoắt tay
đắt qua Độc Lập dựa cây đèn đường
chập chùng xuân ảnh vải hương
ngó ai lòng cũng yêu thương tức thì
giả vờ châm thuốc nhâm nhi
nuốt thắm vóc đứng, dáng đi quanh mình

Thủ Đức, 1967

đánh giày, chùi súng xong xuôi
trải bao thuốc lá lên đùi làm thơ
nắng xuân chín ửng ngọn cờ
vớt theo tình mộng vu vơ bên trời
nhớ em, quả thật nhớ rồi
nhớ thêm đôi mắt chơi Biền Hoà
chè lòng trộn nét chữ hoa
đọc thắm cho cả bao la thắm đều

Quảng Ngãi, 1969

rút quân từ ngọn đồi Mười
về ngang Thi Phổ, đất cười chào xuân
mới hay giọt máu thơm lòng
phổ lên cỏ lá trùng trùng âm giai
anh thàn chết lộn, chạy dài
vấp ngang tảng đá ngã nhàoai tịnh tâm
bàn chân ta rụng dưới hầm
cúi đầu thấy lệ anh đồng minh rơi

Sài Gòn, 1985

sáng ra 1B Duy Tân
chiều về Lê Lợi phơi chân, uống trà
chưa đi xa, đã nhớ nhà
thả tình vào ướp xóm hoa qua ngày
ngó con đường, ngó hàng cây
buồn không khắc nổi dấu tay để đời
ghé lảng Ông, ngó qua thôi
hồi chuông mừng một bỏ tôi lâu rồi

Montréal, 1996

chống cầm đối mặt tivi

bám giọng ca sĩ lần đi về làng
chậu hoa ngũ gục giữa bàn
trắng dòng tuyết vụn lạc đàn vô hiên
tiếng chuông điện thoại vô duyên
lao lên xe chạy đảo điên với trời
Ngạc(*) nằm im, hơi nín hơi
mùa xuân ghé cổng anh hồi cố hương
(*Nhà văn Nguyễn Đông Ngạc)

Đà Nẵng, 20.. ?

xác nằm thơm cô quan tài
mặc hôn thả bộ gặp ai cũng chào
nơi này quả đẹp làm sao
đất mát, trời ấm nuôi thơ thành người
và tôi nghiêm chỉnh gặp tôi
gặp luôn em giữa đợt cười chớm xanh
câu thơ một đời để dành
mở ra, giản dị, loanh quanh thế này

Tình Xuân Lục Bát

tháng chạp cái nở hoa vàng
rủ con bướm chở hương sang hiên người
lỡ lòng gợi sợi thơ tôi
khiến em lộ mặt, ngó trời, thở ra

trái tim có dịp la cà
qua thăm nhánh khế sau nhà người dung

rồi vì, em biểu rằng :
- đừng !

nên chi ,
em với ta cùng của nhau

một lần,
lần nữa, đến đâu...
đâm ra ở suốt bên nhau đến giờ

xuân xưa rất đổi ngậy thơ
xuân này tiếp tục ngậy thơ bình thường
em vào,
nhớ khép cửa buồng
giữ hương xuân ấm chiếu giường quanh năm

Xuân Nhớ Tết

cầm con gà kéo trên tay
tôi đơm tiếng gáy chào ngày thanh xuân

hai hàng môi ướp bánh chưng
dán tôi treo giữa vô cùng thơ ngây

dập diu theo chiếc lá bay
một đời nhốt chặt gió mây túi quần
vói tay về phía sau lưng
ước chi sờ trúng bàn chân tháng ngày

cái gì, không phải đắng cay
cái gì, như thể tôi đây ? - đúng rồi

sáu mươi năm, tôi vẫn tôi
vẫn tôi xuân nhớ Tết ngòi vô tư
vẫn tôi xuân nhớ từ từ...
Tết này Tết nọ thơm như tôi và

cái ngày mở mắt khai hoa
câu thơ vãi xuống mấy tòa thiên nhiên
tôi thành ngay gã thánh hiền
trong mùa Tết nọ để ghiền đến nay

xuân ngòi nhớ Tết, vui tay
câu thơ chưa trải đã đầy bóng em

Nhánh Xuân Xanh

sớm mai không chim hót
chớm trưa không nắng hồng
bầu trời không mây động
tay mở lòng trống không

mười năm không trôi nổi
sáu năm không phiêu bồng
tóc mòn vàng trán cũ
đời xé vạt mắt trong

em xưa nhan sắc lạ
vẫn nằm hát trong lòng

bài ca không có tuổi
giai điệu tình thông dong

tôi xưa chừ vẫn vậy
thân thiết giấu trong lòng
vài nhánh buồn vừa đủ
cho đời tình trở bông

xé chiều nằm chờ đợi
nửa đêm ngồi nhớ mong
thoáng nghe hạt bụi chạm
lòng ngấm hồn môi hồng

giòng thơ xưa chẳng mới
hồn nhiên sống như sông
đời thơ thanh thản công
đời tôi dạo vòng vòng

xem ra người cũng vậy
năm tháng nhẹ như không
lắng nghe nhành xuân thắm
bén thơm thơ trong lòng
tháng 10-2000

Hương Tết

năm xưa về quê ăn Tết
đã cùng em rúc đụn rom
thay phiên cắn quanh bánh ú
môi chợt chạm môi, hết hồn !

thế rồi em lười biếng nói
mắt môi bẽn lễn hay hay
tôi nghe ra mùi con gái
bay thơm từ nhánh lông mày

mưa xuân lấm ngày mông một
em lười đánh thẻ, nhảy giầy
lấy than vẽ bàn cờ gánh
cùng tôi sấp ngựa tôi ngày

em cao cò hơn tôi thật ?
hay là tôi đã vờ thua ?
cái răng khênh cười trong miệng
sao mà xinh xắn dễ ưa !

gió xuân mỏng ba lạnh lạnh
tôi về lại tỉnh, em đâu ?
ngó quanh cây chanh cây ổi
man man ngọn lá lắc đầu

quá lâu không về ăn Tết
em cùng ai rúc đụn rơm ?
nấp keng trên bàn cờ gánh
có còn đọng được mùi thơm ?

Rước Ông Bà

chiều ba mươi rước ông bà
em quì khăn vái còn ta đứng nhìn

cái lưng em vốn đã xinh
mùi trầm hương ngấm càng linh thiêng tình

ông bà trong cõi vô minh
hẳn tha ta tội vô tình làm thơ

tóc em nghiêng trước bàn thờ
đã là thơ của khắc giờ hiển linh

ta đây vốn chỉ thật tình
vẽ ra hoa quả với mình chân tâm

ông bà quá vắng lâu năm
nhắc cho họ nhớ chỗ nằm năm xưa

em ơi lát nữa giao thừa...

Bút Khai Xuân Tình

sáng ra lòng dạ bản thân
vói tay mở cánh cửa gân chiêm bao

chào em phoi ngọn hoa đào
chào em thả lỏng cửa vào động tiên

tôi theo bèn gót thánh hiền
lên từng sợi cỏ thôi miên mặt mày

thơm lừng lụng những nhánh tay
thơm ngan ngát vạt thơ đầy tơ xanh

vuốt lòng, ngắm nét đan thanh
nghe oản năm tháng những nhánh xuân qua

hôm nay, tết lại đến nhà
giả lơ mà vẫn nghe già mấy phen

câu thơ khai bút nhắc thăm :
xa thêm chút nữa sân trần gian chơi

kệ đời, không để bút rơi
tôi khai mọi cửa như thời thanh xuân
chào em hiền thánh thơm lừng

Cùng Xuân Làm... Thơ

để chùng hồn vía mùa xuân
đứng ngoài cửa sổ nhón chân ngó vào...

thấy tôi mở mắt chiêm bao
giữa mai, thược dược, cúc, đào, thủy tiên...
khói trà Mai Hạc(*) bèn duyên
lên ngòi bút, thả đàn tiên xuống trần

tay diu nét chữ lằng lằng
pháo giao thừa khắp châu thân nổ đòn
trầm hương dự trữ trong lòng
sáu mươi năm sổ cánh bông bênh bay

tôi rơi thanh thoát xuống ngày
tiền mừng tuổi đựng thơm tay thăm chùng
trái tim lụng chụng đi cùng
hương nếp bánh tét, bánh chưng quanh làng
thối con gà đất sét vàng
năm bong-bóng-lộn chạy sang sân người
ngọn cờ phướn mọc cái đuôi
vừa bay vừa thở vừa cười nhớn nhơ
con bài trùng đợi bao giờ
mê ai chẳng tới..., tôi chờ, chờ sông

phấp phơ mưa ướt cỏ vườn
mười lăm, mười sáu...xuân đường như xa

cành mai, chậu cúc...đã là
một đường mắt liếc, một tà áo bay

hâm tám cúi mặt cời giày
chặt đi một đoạn chân đày cỏ hoa
xuân nằm trên bụng băng ca
nghe trời đất bỏ sót da thịt thừa
câu thơ úng đọt nước mưa
còn chưa thủ phạm ? buồn chưa hỡi người !

đễ chừng mùa xuân với tôi
có hàng trăm đũa con rơi trong đời
nhìn từng sợi tuyết dong chơi
lòng xuân nên gặp xuân thôi, dễ dàng

vui tay dọn trống góc bàn
rước em nằm xuống mơ màng với ta...
(* hiệu chế biến trà ở TamKỳ -)

Đêm Xuân

em vẫn thời mười bảy
ta vẫn thuở cườm tay
đêm xuân chờ hoa nở
ăn cắp mùi hương bay

em không là thánh nữ
ta chẳng phải râu mày
những cuộc tình bất tử
đâu hẳn giàu đấng cay

em chừ không mấy 'khéo'
ta chừ tệ như vậy...
bài thơ tình dở nhất
biết đọc vẫn thấy hay

đêm xuân chừng vẫn vậy
lạnh ngọt chiếu chần dày
hình như trời đất thờ
theo từng nhịp đấm say

Yêu Em, Yêu Mùa Xuân

một chút buồn dành dùm

trong suốt mấy mươi năm
vụng tay chợt đánh rớt
nở ra một đóa hồng

săm se hoài bỗng ngại
phai nhạt màu thanh xuân
tặng em, nếu không ngại
câu thơ bị nhiễm trùng

mùa xuân không ở mãi
với mỗi một chúng ta
nhưng áo em ủ lại
tình thơ mãi không già

tình yêu cần da thịt
thơ cũng cần thịt da
ta không là tặc tử
nhưng thi sĩ thường là

mùa xuân không mới tới
đã ở từ hôm qua
và vẫn còn hít thở
cùng tình yêu chúng ta

chút buồn ta đánh rớt
may mắn thành nụ hoa
mùa xuân vốn đồng nghĩa
với hương sắc đàn bà

yêu em yêu mùa xuân
những cái hôn thơm lừng
giả vờ như say rượu
ta công nhau trên lưng

Ngẩn Chào 2000

ta từ thế kỷ hai mươi
bước qua hăm một, tươi cười khỏe ra

ta từ thế kỷ qui ma
bước qua thế kỷ người ta, hòa bình

ta từ thế kỷ ngục hình
bước qua thế kỷ nhân tình thiên thang

hoan hô anh bạn 2000
trái tim theo sát hai bàn chân đi

Hạ Thi

buồn tay vẽ bậy bụi cây
cây gì ? không biết, lá đầy cành phơi
vuốt lòng bón mấy sợi hơi
bất ngờ cây nở tình tôi trĩu cành

vẽ thêm một chú vàng anh
đứng nghiêng đầu hứng gió quanh quẩn về
và trong nắng lụa tứ bề
mùa hè phơi phới chính tề bước ra

thế là hoa lẫn vào hòa
và tôi trẻ lẫn tôi già vươn vai

nghe đâu đây vạt áo dài
của ai vừa cỡi móc ngoài hành lang
mùi hương thiếu nữ bay ngang
bụi cây tôi vẽ bằng hoàng hoá thơ

mắt nhìn thay ngón tay sờ
mà sao như chọt đụng vào chính tâm

mùa hè nhỏ nhẹ bước thăm
có cho tôi kịp giáp vòng chiêm bao

Mùa Hạ . Mưa Montréal

mưa hạ ở Montréal
mượt mà như những nhánh cành ca dao
hương từ những búp mây cao
vãi thơ ra buộc tình vào với nhau

em đi tay mở che đầu
mưa ngấm làm bóng thêm màu móng tay
bước chân ngõ nghịch trình bày
đôi hoa cỏ gọi chân mày sẫm soi

em đi phơi phới gió lùa
váy cao lạc ngọn mưa vừa trở thơ
hình như cũng thật bất ngờ
có tôi trong hạt mưa chờ hiển linh

Ngọn Thơ Cuối Thu

xé chiều nắng ghé hiên thăm
con se sẽ nhớ chỗ nằm theo vô
thu còn đôi cụm lá khô
tiếc đời chụm mặt thì thào đổ nhau
đọt buồn rơi chạm vào đầu
bén trong tâm mọc nhánh sâu tịnh yên
ta vừa ngồi chết hồn nhiên
bốn bề trời đất loan truyền tin vui :
cỏ hoa vừa có thêm người
nghe ra được tiếng nói cười hư vô...

Thu, Tình Em

1.

có lẽ mùa thu không lại
đầu chiều hiu hắt mưa rơi
con chim nép mình dưới lá
ngiên vai ngắm nghĩ nhìn trời

mây xa nằm phơi tâm sự
chờ người đọc thấu nội tâm
ngọn lá vu vơ buồn rụng
chạm khẽ sao như sức lòng ?

nhớ xưa đã hơn mấy bận
em về đây thờ cùng thu
gió tỉnh nghịch nâng mái tóc
chẻ thành mấy ngọn phiêu du

ao xanh thông tay em rửa
lá vàng từng chiếc hồ như
núi lòng em trao tâm sự
nỉ non xin chút hương người

em nhìn thấy chi trên lá
những đường gân máu thở ra ?
em nghe thấy chi trong mắt
ta thăm nâng ngón tay hoa ?

2.

có lẽ mùa thu không lại
kể từ gót sáo ong xa
vườn tình ta chôn mấy bận
mười câu thơ liệm nguyệt hoa

nụ hôn thềm ươm lên má
hạt mấy mùa thu... vậy mà
chiều nay hồn về vườn cũ
tâm nghe lá rụng, tìm ra

bàn tay thơm lòng ao rộng
con mắt gói tình thiết tha
và thu bỗng nhiên trở lại
mừng thay, em vẫn trong ta

con chim nép mình dưới lá
nghiêng vai ngẫm nghĩ nhìn trời
ta ngồi trong từng kẽ lá
thở bằng tình em, Thu ơi !

Trung Thu

‘trung thu xách đèn đi chơi...
gió lồng cù ngọn lửa cười trẻ thơ
vài con đom đóm bay vào
bàn tay tháng tám vẫy chào ông sao
nhịp nhàng trông gọi nôn nao
lân theo ông địa nhảy vào sân trăng
em vừa đánh rớt cái răng
hương bánh thập cẩm mon men trong mâm ...

trăng thu chọt rụng cạnh bàn
em xưa, nhìn kỹ rõ ràng là tôi
có hao hụt mấy nhánh cười
nhưng thời gian chẳng mòn tôi chút nào
vẫn đầy một bụng trăng sao
vẫn đầy tay gói chiêm bao nhẹ nhàng
bơi quanh cõi đất trời vàng....

Về Lại Những Địa Danh Năm Lòng

tặng Khắc Minh

đêm qua tôi mới về Quảng Ngãi
hái trái mù u ở Nghĩa Hành
gió từ Mộ Đức vẩy tôi lại
rờ rẫm thăm từng gốc tóc xanh

tôi gặp bàn tay ai rất mềm
xâu từng chùm nắng xách hai bên
thân thương với níu tôi dừng lại
xối rửa đôi lòng mắt trót quên

tôi gặp đôi môi ai rất nồng
như tường vết hết nước trong sông
thiết tha mớm hết hương Trà Khúc
cho trái tim già lại trở bông

tôi gặp mồ hôi ai rất hồng
trái thơm từng múi thịt da non
tâm lòng Đức Hải hay Sông Vệ
Quán Lát theo về đến Cửa Đông ?

tôi gặp tôi qua núi với rừng
Trà Bông Thạch Bích cõng trên lưng
đêm qua tôi mới về Quảng Ngãi
một đoạn chân lia xưa đến thăm

Đêm, Chợ Nhớ Sài Gòn

bất ngờ nhớ Đình Trâm Ca
nhớ Trần Dạ Lữ, nhớ Hà dài chân
nhớ hiên nhà Hoàng Trọng Bản
nhớ hương quỳnh nở bất thần giữa khuya
nhớ thời đầu gối vỏ bia
câu thơ tưởng dễ viết, lia đi đâu
ngó quanh đêm thăm thăm sâu
Sài Gòn thao láo dựa nhau ngậm ngùi...

quỳnh thơm chẳng phải vì người
mười lăm năm hẹn mãi rồi cũng quen
Hà dài chân hẳn hiểu rằng
câu thơ chưa viết chi bằng giả lơ...

vậy mà, chợ muốn làm thơ
Sài Gòn chừ chắc đang vào nửa đêm
Đình Trâm Ca được say mềm ?
Trần Dạ Lữ đã bớt thèm lời chân ?
hiên nhà gió Hoàng Trọng Bản
phai chưa hơi gã tình nhân Sài Gòn ?

Gửi

Triều Hoa Đại

bạn có về chơi Đà Nẵng
cho tôi vói lời hỏi thăm
Hải Châu có còn Xóm Chuối
Xóm Chuối có còn hoa thơm ?

bạn gắng ghé vào đường Sắt
Mê Linh Cống, ngã Ba Mên
những nơi không hề đáng nhớ
riêng tôi coi bộ khó quên

bạn chụp giùm tôi dòng chữ
viết lưng chừng cổng bến xe
mưa nhạt nhoà phai, có lẽ
lấy lòng ra ngắm, nhớ nghe !

bạn ăn giùm tô bún hến
nhớ đừng bỏ ớt quá cay
bẻ chừng hai phần bánh tráng
trộn cùng vạt tóc đang bay

cảm ơn bạn hiền lắm vậy
lâu rồi hết nhớ, cạn thương
chẳng qua ngỡ chừng sắp chết
lót thơ thay ít mùi hương

Xem Ảnh

một chút quà, gửi tặng

tất cả anh chị em trường PCT Đà Nẵng

'những tấm ảnh của một thời để nhớ'
tôi xem đi, xem lại khá nhiều lần
đã gặp gì ? ngoài thao thức, phân vân...
không từ ảnh, từ lòng tôi sống lại

chào những bạn được một thời mê gái
vấn trán cao, mày rậm, nét cằm vuông
nhớ ra chưa những buổi lên đến trường
sau giờ học để lượm thắm hương phấn

lòng tôi hẹp nhưng chứa ngàn ngớ ngẩn
những bước đi làm dáng thật nghiêm trang
giờ chơi nghiêng mắt thấp sáng hành lang
tiếng cười nói chừng cổ tình tiết kiệm

mặt bàn lảng ngáy nói ngày ô nhiễm
bởi phương danh sống lẫn những câu thơ
tinh thanh xuân hít thở đến bao giờ ?
ước chi ngấm bụi bào mòn đáng chữ

được mấy bạn đi thơm đường tình tự
cùng người em sách vở ướp trang thư ?
những cuộc tình thoáng nhẹ vốn hình như
lấp lánh mãi trong từng giây ngoái lại

tôi có thể lạc tôi, nhưng mãi mãi
còn bài thơ gửi ở chái chứa xe
còn bàn tay run mở để chờ nghe
tiếng ai đuôi :- 'thôi, về đi,... kỳ quá !'

chào các bạn, những người giàu hoa lá
giấu trong môi trong mắt trong cườm tay...
hương tình thơm một thuở thả tóc bay
có đậu lại trên nhánh cành thương nhớ

đôi mắt đẹp chẳng nằm ngoan trong sách vở
dắm thân nhiên từng giấc mộng vu vơ
những cái trề môi, háy, nguyệt đẹp hơn thơ
còn đọng lại vết sẹo đời lộng lẫy

xin đừng lướt mắt suông trên mặt giấy
nhành mây xanh, cánh mũi thẳng... chẳng là ai
phảng phất bên trong búp tóc ngấm hoa lài
đang óng ánh trái xanh chùm kỷ niệm

giàu hạnh phúc bởi dung nhan kiều diễm ?
giàu yêu thương bởi nhan sắc bọc thơ ?
bạn nhìn ra chưa, bạn đẹp quá, không ngờ
bạn quá đẹp, bởi tình người đứng cạnh

tôi thú thật cũng thấy mình khá bảnh
nhờ trong đời có thuở biết tương tư
giá như xưa có được ảnh bây chừ
cất trong áo để làm bùa trị nhớ

tình chẳng mất dấu qua đi mấy thuở
bạn hiền ơi, ta chợt nhận ra nhau
sắc nhan xưa dù lặn lẽ phai màu
nhân dáng cũ vẫn cũng đời trở lại

hơn thế nữa, cái bảng đen, cánh cửa...
cả quê hương cùng Đà Nẵng hiện ra
lộng lẫy trong từng ảnh cũ nở hoa
cảm ơn lắm , khu vườn giàu thi vị

chợt ao ước nếu được là thi sĩ
tôi trải thơ lót gót bạn về thăm
Montréal, sớm mai 05 tháng 3-2002

Ngợi Ca Bút Hoa

tặng những nhà thơ, văn nữ

thịt da người, khối sắc hương
văn thơ từ đó nghìn phương thơm lừng
tại tôi rần mắt, ngó chừng
nụ tình vãi phía sau lưng đi về
đâm ra lòng thiếu chính tề
lượm trong hạt gió chữ đề :
- vô duyên !

văn thơ người, cõi thần tiên
nuôi xanh từng tế bào linh thiêng tình
tôi từ hạt bụi nhân sinh
vấp dòng sông- chữ- người thành linh thơm
quả nhiên trời đất có lòng
giữa tâm hạt gió đôi dòng :
- dễ thương

Tim Trăng

tặng một nhà văn Việt Nam

xách cái tâm thơ vào Bình Định
ngoài con đường nắng, chẳng quen ai
ở đâu hương sắc đầm Đạm Thủy ?
La Tính trôi thơm lộn tóc dài ?

lơ lửng một mình qua phố biển
Trà Vinh Phù Mỹ chỗ nào đây ?
cỏ hoa nào đỡ bàn tay viết ?
chữ thấm thịt da vỗ cánh bay

có phải chỗ này người đứng ngắm
sóng mênh mang trái khúc Hoan Ca ?
con còng ngậm gió lang thang mộng
lông thả vãn ra mở cánh hoa

đâu chỉ con người là nhân vật
bụi, rêu, hương, phấn... rủ nhau vui
tha thiết, tinh vi nguồn máu tiếp
chữ mọc chân qua thế giới người

xách cái tâm thơ vào Bình Định
tôi tìm dòm lên một lần chơi
Chữ Tình Ảo Ảnh hay Phù Thế ?
Tạp Bút xanh thơm một góc trời

viễn phố mười lần tôi với nắng
đi về nặng túi xách vô duyên
chợt nghe đời trở mình trong sách
cùng lúc trắng vào ảm mái hiên

Thêm Một Tin Buồn

*tặng hai bạn Trịnh, một bạn vừa ra đi
và một bạn sắp ra đi*

bạn vàng trong giới tóc phai
theo nhau rời khỏi khán đài nhân gian
chuyện tự nhiên, sao bàng hoàng
người đi như ngọn khói tan buồn buồn

lần tay sờ đám xương sườn
đếm thời gian, phỏng chừng đường còn qua

bạn vừa thành nốt nhạc hoa
bạn sắp thành tảng màu pha nắng trời
hoàn thành tốt đẹp cuộc chơi
còn thừa âm sắc để đời yêu thương
sá chi địa ngục, thiên đường
về đâu cũng một nguồn hương chân tình

lần tay nắm xương sống mình
biết đâu mai một thỉnh linh gặp nhau

cái buồn xoáy rộng cái đau
nghe trong mỗi ngọn tóc râu thờ dài
bạn đi cô lập hình hài
tôi ngồi buồn phủ kín bài bi ca

Vui Tay Lúc Ngồi Không

như sông bên lở bên bồi
thân hoa cánh lỡ cánh lồi hữu duyên
long lanh hạt bụi thuyền duyên
là là ngọn cỏ linh thiêng trở tình
dòng dòng mưa rót chân kinh
tỏa hương huyền hoặc rập rình gọi tôi
câu thơ vừa chạm vai trời
kéo neo mà chạy lại đời thế gian

bạn trầm gảy một dây trầm
bốn phương dìu dặt tiếng lòng phiêu du
đời vui nhờ gánh tâm thư
vượt qua cồn bãi buồn vui nhẹ nhàng
trầm hương hạnh phúc vươn choàng
bức tượng thánh nữ mơ màng chiêm bao
tôi ngồi dựa một vì sao
nghe trong tâm mọc tế bào yêu thương

cần bao nhiêu ngọn tóc mây
nối cho đủ một sợi dây cương dài
ngựa hồng mắt tím nghiêng vai
bay trong chiều gió tìm ai tỏ tình
sóc nâu ngậm một câu kinh
đời thơm từ độ hiển linh em về
hạt tình bén ngọn u mê
nói thầm với đá lời thề vàng son

Tượng

gom các ngài nhốt chung vào tủ kính
ta đã có phân toan tính dựa hơi
cũng có thể chỉ vui tay trang trí
thấy các ngài ngộ nghĩnh muốn chung chơi

ngài Quan Công mặt mày dầm trong rượu ?
mắt cùng môi chưa có dịp tập cười ?
ngọn râu nhọn dựng chừng bao nhiêu bụi ?
danh và linh thành tựu tựu máu người !

ngài Lã Vọng thân oằn thơm ngọn trúc
búi tóc gom được mấy nhúm mây xanh ?
lòng thanh thân quăng xa bao nhiêu dặm ?
mà vô tình câu được mớ thanh danh ?

ngài Thổ Địa suốt bốn mùa phơ rốn

mặt như trắng búng một cái ra hương
đòi thông dong nhờ đi chân chữ bát ?
trẻ quanh năm nhờ lấp ló bên giường ?

ngài Thần Tài thùng thình hia, áo, mào
chạm danh xưng đã ngại ngại kim tiền
vàng ròng cả từ con chim mầu nhiệm
đòi râu mày mua được mấy nàng tiên ?

tôi từ lâu cũng đã là pho tượng
tôi chung tôi để hù dọa tôi chơi
và có lẽ, thêm một người thường thức
hỏi nhỏ em, có phải đã chịu chơi ?

Những Năm Đầu Với Đất Sông Hàn

(hồi ký thơ, tặng các em Lê Tiên, Lê Văn Ánh)

nhập cư vào xã Phước Ninh
sát rìa nghĩa địa u minh hiên người
hồn, thân chung đặng giọng cười
tiếng la câu chửi ngược xuôi bênh bông
lần đầu đời, thấy chùm bông
thơm trên thánh-địa đàn ông tôn thờ
cũng lần đầu được nằm mơ
thấy con cu-đất phất phơ đứng gù

cống đồ qua ngụ xóm tu
mở chuông Tỉnh Hội hồ như vây rào
ra đường đặng tiếng nam mô
lên giường đắp chiếu nghe Bò Tát kêu
trong đầu, trong bụng : trong veo
tóc-đen-sợi-quần bay vèo đã xa
tò mò, quen thói lân la
xem tướng chư Phật trên toà sen chơi
mấy ngài tuy có khác tôi
nhưng chắc có chỗ giống y tôi là

bồng dờ ra tuốt xóm Ga
sờ thăm đường sắt thử xa cỡ nào
chân trời trong giấc chiêm bao
phủ tay tạm gửi mộng vào hư không
quay lưng ra biển đuổi còng
vấp đàn nghêu-trắng im hong nắng trời
cột-buồm đội vải ...ra khơi
giờ mũ cối đội hương đòi chành vênh

lại về đóng chốt sát bên
mặt sân vận động mông mênh cỏ gà
mười lăm tuổi ngấm hương hoa
lòng phơi phới bám con ma vật vờ :
câu dài, câu ngắn vu vơ
trắc, bình nhào nặn guồng tơ trong lòng
chiều chiều ma dẫn ra sông
chờ xem rùa-nổi gió lồng lộn bay
những con-rùa-thánh-thân này
cùng con ma tiếp tục đày đọa tôi
25-8-1999

Xế Bóng

tôi ngồi ngấm cái lưng tôi
chong trên đường nắng, hình như đã còng
co tay, vết một vốc lòng
vải quanh, tạ ngọn gió vòng vo bay

bàng hoàng ngó lại gót giày
mới loanh quanh,
                    đã trời mây mịt mù
tôi ngồi ngó sững tôi, như
gốc đa thời ấu thơ mù khói hương

Thua Cuộc

tưởng rằng khỏi bệnh nghiệm thơ
hóa ra ngôn ngữ nhờn nhờn trong lòng

buồn, tôi rón rén đi nằm
vui, tôi ngồi xếp bằng trông trần nhà
nhịn thềm, không trải thơ ra

vậy mà đại quá,
vậy mà bữa nay...
sợ mưa cù rữ suốt ngày
hồn đùn lên những ngón tay đỏ rần

chữ là hạt máu phân thân
chia xa nguồn cội, mong gần thế gian ?

thua, tôi ươm chữ hàng hàng...

Một Sớm Mai

dây thấp hương cho thơm nhà
sắn dẹt mượn khói công ta phiêu bồng
đầu răng vẫn chỉ lòng vòng
không qua khỏi nỗi cõi lòng âm u

lâu nay quen phận ngồi tù
quản ngục là vợ, cai tù là con
nâng niu không để hao mòn
mà sao lông tóc cong vòng, chớm sương
cộng thêm mấy sợi xương sườn
đề xương sống sát đất buồn từng giây

bắt đầu đã mấy năm nay
tôi rình tôi thoát kiếp này ra sao
(4 giờ 5 phút ngày 01-01-1999)

Thời Gian

người xưa nói:
trẻ chơi gà
già chơi chim
vậy ra
tôi già miết
từ thời còn phơi chim

Tình Yêu

suốt năm thập niên rười
tình yêu vẫn ưu tiên
dành nhiều cho phái nữ
đại diện nhận
là em

Sự Nghiệp

tưởng chơi
mà không chơi
dù chỉ
như bụi thôi
đầu cho còn đọng lại
cũng từ từ
bốc hơi

Dự Tính

một trăm hai mươi ngày nữa
sẽ đến năm 2000
nếu không chết bất tử
tôi tiếp tục hoang đàng

Tịnh Tâm

hít nhẹ vào
giữ lại
rồi từ từ thở ra
mắt nhắm nghiền
vẫn thấy
tha thướt đám đàn bà

Căn Bản

người đời
sống để chơi
không phải chơi để sống ?
riêng tôi thì ngược lại
cứ (rong) chơi, cầm hơi

Trả Lời Chung

vẫn mạnh nhưng không khỏe
nhớ lắm,
nhưng lạ lùng
cây bút nhẹ như cũ
nổi chán nặng vô cùng
trang giấy chờ
ngày tháng
cùng hai chữ
x...thân

Xin

những con đường chưa qua
những nơi chưa kịp tới

còn quá nhiều trong đời
sao vội vàng già cõi ?

những người, chưa kịp yêu
những thơ, chưa kịp viết
còn quá nhiều trong ta
sao mon men cáo biệt ?

lòng người thom núi sông
đất trời thom da thịt
cõi cư ngụ sắp đời
có còn được sinh diệt

sống, chết cũng vui thôi
miễn sao đừng quẩn quại
xin cho khi hấp hối
làm được vài câu thơ

Hỏi Thật

em mê thơ, chẳng tò mò ?
hay là em chỉ giả dò vậ thôi ?

chỉ cần một chiếc lá rơi
hình như em đã thả đời bay theo

thơ tôi là những rong bèo
chân không chạm đất hôn treo mây hồng
thơ tôi là những nhánh sông
chia xa chẳng trở lại dòng cội xưa
thơ tôi là những đợt mưa
trông trên mái đất sầu vừa bén dây
thơ tôi là những gót giày
đi quanh thế giới một ngày yêu em...

xin đừng vội vã trải lên
sợi tình mỏng mảnh mũi tên sông đời

Tìm Thấy

tay gác trán mười năm
nghĩ hoài không ra thuốc
chẳng lẽ cũng bỏ cuộc

không vượt quá ngàn năm ?

xưa Mông Cổ Đại Hãn
mộng gặp thuốc trường sinh
giấc mộng chưa phá sản
rớt vào tay thư sinh

suy đi rồi ngẫm lại
một tia sáng vô tình
thần được chợt tìm thấy
đơn giản :
"sống hết mình"

Nửa Đêm

quen con mắt, nửa đêm thường thức giấc
co chân đề ngang eo vợ lấy hơi
tay thánh thiện thăm cái chân cái rốn
mỗi phân hương hút được chút yêu đời

cũng nhiều lúc mây mưa về một chặp
cũng có khi mệt ngủ bị xô tay
nguồn thi hứng bỗng nhiên đành chông gọng
mặt quay nghiêng tay gối sát chân mày

những lúc đó toàn thân thường bất động
nhưng cái đầu đi tuốt luốt đầu đầu
điểm không hện, vẫn tò mò ghé tới
đám bạn chơi, chết sống vẫn đợi nhau

đám qui ấy, thằng nào coi cũng ngộ
lòng như sông đời phung phức văn thơ
tội một cái, chẳng tốt cùng hiền hách
(thiếu lưu manh, thủ đoạn, có hơi khờ)

may một cái, cả đời đều mê gái
dầu đề huê vợ đẹp với con ngoan
của trời đất đãi riêng người lãng mạn
huống chi tim nam tử rộng vô vàn

may cái nữa, bên tình còn có rượu
cái hơi cay thân thiết quá tuyệt vời
buồn cứ níu ông Lưu Linh tâm sự
người cùng thơ có rượu công qua đời

tìm đến bạn là tìm về mình, có lẽ
nửa đêm thừa- ngủ, thức vẫn là tôi

59, Tôi

1.

tầng sáng nghe chim hót
xế trưa nhìn mây bay
xẩm chiều gác chân đợi
trừ đời thêm một ngày

2.

không nặng như đá tảng
chẳng nhẹ như lông hồng
thỉnh thoảng nghe gió lọt
qua lòng chút bênh bồng

3.

có lẽ vào buổi sáng
không chùng vào buổi trưa
biết đâu vào chạng vạng
kết thúc đời dư thừa

Đôi Trò

làm thơ làm thần lâu ngày
đâm ra đờ đẫn mặt mày khó coi
bây giờ, tắm gội hãnh hoi
làm chàng họa sĩ coi mời bánh hơn
ít ra ngắm nghĩa chờ vòn
khỏi để thiên hạ đánh đòn : tà ma !
nhìn hoa hãnh vẽ ra hoa
nhìn hồng nhan chẳng lẽ ra sữa trời ?
thôi thì, trước hết vẽ tôi
nhờ treo trang báo, hù người khô tim
đòi vui nhờ những tiếng chim...

Viết Trong Đầu Tại
Hôpital Général De Montréal
Ngày Giáp Tết Nhâm Ngọ

xi li năm con Ngựa cho Lý

bao nhiêu hạt tuyết trong dòng tuyết ?
tuyết trắng trời kia có mấy dòng ?
khí lạnh khởi từ tinh thể tuyết
có buốt bằng thơ chết trong lòng ?

thơ đã tắt rồi ? thơ đã chết ?
máu chùng chảy vội để lạc thơ
ta nghe đầu đó trong da thịt
khởi kết vòng hoa, dựng nấm mồ

đời lữ sống với những trò vô ích
làm chi hơn khi dòng máu đầy thơ ?
trang chữ viết đâu để dùng đắp mặt
giọt bụi ta đọng được giữa hư vô ?

nhìn em đứng thất thần trong lo lắng
xón như gai ai chích khắp thân mình
không dám nghĩ ngày mai em ở lại
nuốt hương, trầm lặng lẽ giữa tràng kinh

em yếu đuối em thiệt thà em vụng dại
một đời giàu nhân nghĩa với yêu thương
thân mòn mỏi sẽ công đời còn lại
một mình đi cho hết những đoạn trường

em gắng nhé, em yêu, đường còn lại
ta hình dung, ta tưởng tượng, rõ như là...
gắng đốt hết vết đời ta sót lại
thương chính mình là em đã nhớ ta

em gắng nhé, bước ngoặt đường còn lại
thời nhiệm trùng-thơ rồi sẽ phôi phai
một lát nữa hay một mai...đâu biết
lặng nhìn em vừa lội tuyết ra ngoài

thơ đuối sức nhưng lòng bay theo tuyết
- em về lo khăn áo để mang vô...

vấn đề tình ở lại hồi sinh thơ
sẽ vì em gắng sống đến bao giờ...

Mục Lục

